

Să vorbești de rău pe alții?

Verset călăuzitor: 1 Petru 2.1

1 Petru 2.1: Lepădați deci orice răutate și orice viclenie și fățarnicii și invidii și orice vorbiri de rău.

„Răutate” și „vorbire de rău” (să răspândești lucruri negative înapoia spatelui altor oameni, pe care le presupui despre ei sau le-ai auzit) se întâlnesc cu regret deseori între credincioși. Uneori te aperi în privința aceasta spunând că ai făcut aceste păcate în neștiință, dar cu toate acestea păcatele sunt *împotriva* lui Dumnezeu. O defăimare nu trebuie lăsată nepedepsită între oameni și scuza că s-a acționat în necunoștință nu protejează de pedeapsă; ar fi trebuit să se încerce să se afle realitatea. Și la fel și înaintea lui Dumnezeu.

Gânduri rele și vorbiri rele sunt o cauză a necurăției personale (Matei 15). Cât de mare trebuie să fie deseori necurăția și cât de necesar este – dacă năzuim după curăție în relațiile bisericești – ca fiecare să se curețe personal în această privință. Noi nu putem savura prezența lui Dumnezeu dacă răul acesta este în mijlocul nostru. El va împiedica părtășia cu El și binecuvântarea, și dacă nu mărturisim răul, nu ne va întâmpina el la scaunul de judecată al lui Hristos ca ceva pe care noi „l-am făcut în trup” și care apoi va fi pentru noi ca o pierdere veșnică [2 Corinteni 5.10]?

Cât de sever este cuvântul: „Cine nu-l iubește pe fratele său nu este din Dumnezeu, ... rămâne în moarte” (1 Ioan 3.10,14). Putem noi iubi pe fratele și fără greutate să-l vorbim de rău? Probabil nu este alt păcat în care credincioșii cad așa de ușor și pe care ei îl trec ușor cu vederea, precum este păcatul acesta. Și totuși Dumnezeu ne atenționează în Cuvântul Său cu o așa severitate cu privire la vorbirea de rău, la defăimări și la deprinderile de a denunța. Să citim în privința aceasta Psalmul 15.3; 101.5; Proverbele 26.20,22; 12.8 și 1 Petru 3.10.

Nu ar contribui mai mult la gloriificarea lui Hristos și la pace între noi, dacă credincioșii ar lua la inimă următoarele trei sfaturi?

1. Nu judeca pe nimeni cu privire la lucruri pe care le cunoști numai din auzite, fără ca tu însuși să fi aflat ce are el de spus pentru apărarea sau scuza lui.
2. Niciodată nu repeta un zvon rău, înainte să ști sigur că el este adevărat, și nici atunci, fără să te întrebi dacă ar fi spre onoarea lui Dumnezeu.
3. Când vorbești despre alții, niciodată să nu folosești cuvinte pe care conștiința prezenței lui Dumnezeu ți-ar interzice să le rostești.